Протокол
№

гр. София, 21.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 63 състав,** в публично заседание на 21.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **5895** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,19 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Г. Т. Г. редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К., с пълномощно от днес.
ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, редовно призован, представлява се от юрк. С., с пълномощно от днес.
СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно призована, представлява се от прокурор З..

ПО ХОДА НА ДЕЛОТО
СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.
ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Делото е докладвано с Определение № 31173 от 05.08.2026 г., редовно връчено на страните.
Делото е образувано по искова молба на Г. Т. Г. срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която се иска да бъде осъден ответникът да ѝ заплати сумата от 10 000 евро, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, за които се твърди, че са причинени от незаконосъобразно задържане със Заповед за задържане от 02.01.2021 г., отменена с влязло в сила на 24.06.2021 г. решение по НАХД № 1286/2021 г. по описа на СРС, 108 състав, както и от твърдени незаконосъобразни действия на служители на ответника по време на задържането, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.06.2021 г., евентуално от 03.01.2021 г., до окончателното изплащане на сумата.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме възражения по доклада.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за окончателен доклада и инкорпориран в Определение № 31173 от 05.08.2026 г.

АДВ. К.: Допуснати са ни двама свидетели, които водим.

СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетеля на ищцата.
СНЕМА самоличността ѝ по представената лична карта:
Т. П. Д.: неосъждана, несемейна, без дела и родство със страните.
Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, свидетелката обеща да говори истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. К.: Познавам Г. Г.. Приятелка ми е повече от десет години. Беше задържана в 03 РУ, през зимата, преди 4-5 години, мисля че беше през януари месец и помня, че беше студено. При задържането я закараха в 03 РУ. Беше задържана за 24 часа. Аз отидох на мястото, когато стана тази случка. Тя ми се обади по телефона. Там видях как я задържат и след това я задържаха за 24 часа. На следващия ден отидох да я взема, след като приключи 24 часовото задържане. Когато излезе от районното, тя плачеше неутешимо и видимо изглеждаше много зле – имаше подутини по лицето, червена беше. Когато я попитах какво ѝ се случва, каза че са я били в районното. Дрехите ѝ бяха много мръсни. Когато я попитах защо е мръсна тя каза, че в килиите е било много мръсно. Усещаше се една неприятна миризма и каза, че вътре е пикано. Просто условията на килията са били непоносими. Спала е на земята, дали са ѝ някакво одеяло, което е било отвратително мръсно. Вечерта са я вързали с някакви вериги и там в районното са я били, с нея са били много груби. Веднага, като я взех тръгнахме към Пирогов. Когато отидохме в Пирогов, там ни посрещна някакъв човек, който работи към Пирогов, не знам дали беше полицай, но не беше с полицейски дрехи. Попита ни какво се случва, защото тя плачеше и ние влязохме вътре. Казахме му, че идваме от 03 РУ, показахме заповедта за задържане и той ни каза да минем всички прегледи и след това да отидем при нето. Не разбрах за какво беше това нещо. Минахме прегледите. Установиха, че е бита, беше удряна по ребрата, там я съблякоха и видяха, че беше червена в този момент. След това предадохме документите на този човек, който ни посрещна и каза, че ще съобщи на вътрешна полиция, но не съм добре запозната каква е целта на тези неща. Погледна документите и той ни каза да отидем на [улица], за да извадим медицинско. След това я заведох вкъщи, с изписани медикаменти, купихме всички лекарства, започнахме едно лечение. С времето започна да става синя, ребрата ѝ станаха сини, лицето ѝ също, на главата имаше много отоци и синини. Тя не ме пусна да си тръгна вечерта, плачеше през цялото време. Тя има дете, което вече е на 15 години, а тогава може би беше на 10 години, защото беше преди около 4-5 години. Страх я беше да остане сама и трябваше да оставам в тях. Аз я взех вкъщи и изпратих малкия при майка ѝ, защото тя започна да не познава детето си, започна да припада. На третата вечер си тръгнах от тях и малкият ми се обади и каза, че майка му е в безсъзнание. Аз отидох и я намери да лежи долу на земята, тогава я взех в нас. Обадих се на моя приятелка да закара детето при майка ѝ. До ден днешен тя пие лекарства като „Ксанакс“ и до ден днешен получава припадъци – не са толкова чести, каквито получаваше тогава. Тогава припадаше на ден по 3-4 пъти. Водехме я по доктори, частни клиники, опитвах се по някакъв начин да ѝ помогна, психиатри, психолози – дадоха ѝ тези лекарства, с които тя живее в момента. До ден днешен получава такива припадъци, не са толкова, но ги получава. В годината има моменти, в които

припада по 3-4 пъти, когато се притесни от каквото и да е, като види полицай или полицейска кола, изпада в паники. Тя е в такова състояние и до ден днешен. След задържането тя не излизаше от вкъщи, живя при мен три месеца без да излиза. Първите дни не се хранеше, а след това започна да се храни малко, но повръщаше. Започна да има апетит и започна да повръща всичко, което приемаше, тя го повръщаше. Нямаше желание да се вижда с приятели. Преди задържането беше много усмихнат и много позитивен човек.
СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме повече въпроси.
СЪДЪТ освободи свидетелката от залата, като ѝ върна личната карта.

СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетеля на ищцата.
СНЕМА самоличността ѝ по представената лична карта:
М. П. Д.: 35 г., българско гражданство. Осъждана за ПТП, с алкохол, неомъжена, без дела и родство със страните.
Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, свидетелката обеща да говори истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. К.: Познавам Г.. Тя ми е близка приятелко от 6-7 години. Знам, че е задържана един път в 03 РУ. Когато отидохме пред районното разбрахме, че ще я освобождават – тя седя 24 часа там.
НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Хванаха я на [улица]– беше отишла до колата да си вземе нещо и полицаите я обвиниха, че е карала без книжка.
НА ВЪПРОСИ НА АДВ. К.: Като отидохме да я вземем от ареста, тя беше цялата подута – в лицето видимо беше много подута, в главата си имаше цицини, червени отоци по лицето, цялата беше. Бях с Т. Д., предишната свидетелка. Ние трите сме приятелки. След ареста, като я взехме, тя се оплака, че я болят много ребрата и отидохме в Пирогов. Закарах ги и след това аз останах в колата да ги изчакам, а те влязоха в спешното. След това я прибрахме вкъщи, но тя много плачеше. Беше неутешима и трепереше цялата, не можеше да стои сама и Т. я взе в тях, за да се грижи за нея, защото беше неадекватна. С нея бяхме в много добри отношения, но след този случай се затвори в себе си, изпадна в депресия, отключи паник атаки, не искаше да се вижда с никой. След една седмица Т. ми се обади и каза, че тя не иска никой около себе си, не можеше да се грижи за детето си. Аз го взех и го закарах в П. при баба му. Тя не можеше нищо да прави, само плачеше по цял ден, не искаше да вижда никой, не излизаше навън. Преди това беше много весел човек, много позитивно настроена към живота, тя беше душата на компанията. До ден днешен още не се е оправила, пие още антидепресанти. Страхува се много – като види полицай, изпада в ужас и започва цялата да трепери.
НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. С.: След случая е ползвала специализирана психологическа помощ – ходеше на психолог.
СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме повече въпроси.
СЪДЪТ освободи свидетелката от залата, като ѝ върна личната карта.

ПРОКУРОРЪТ: Представям справка за съдимост на ищцата, от която е видно, че за процесното деяние, за което става дума в днешното заседание тя е била осъдена с влязло в сила съдебно решение на СРС, въпреки отменената заповед по ЗМВР, с оглед преценка на съда.

По доказателствата СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представената справка.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, предвид липсата на други доказателствени искания, намира спора за изяснен от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. К.: Моля да уважите исковата претенция така, както е предявена. Считам, че искът е доказан от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Заповедта за задържане е отменена като незаконосъобразна, а това, че ѝ е наложено след това административно наказание не означава, че за такова деяние същата трябва да бъде задържана и още повече бита в ареста. Тъй като ищцата е социално слаба /безработна/ и не ми е заплатила адвокатски хонорар, моля на основание чл. 38, ал. 1, във връзка с ал. 2 от Закона за адвокатурата, да ми се присъди хонорар в зависимост от уважената част на иска. Представям списък на разноските.
ЮРК. С.: Моля да постановите решение са отхвърлите исковата молба на г-жа Г. като неоснователна и недоказана. В условията на евентуалност моля да бъде намалена същата. Предвид изхода на делото, моля да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР и в размер определен от съда.
ПРОКУРОРЪТ: Считам, че искът е изцяло неоснователен и следва да бъде отхвърлен като такъв. Считам, че нещата са причинени от самата нея и това е видно от приложените по делото писмени доказателства, които са многобройни и значителни по обем. Считам, че са налице основания за прилагане на чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ за освобождаване на ответника от отговорност поради изключителна вина на пострадалата.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,36 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: